

[Alfred Jensen.]

jeg vil sige, at der mangler en virkelig udredning, en virkelig klargørelse af, hvordan man vil administrere bestemmelsen om husstandsindkomsten. Forholdet er jo det, at man kan lægge alle de indtægter sammen, der måtte være i en husstand, og derved forringe forsørgerens mulighed for at få huslejetilskud. Jeg ser meget vel, at hvis der er tale om betaling for logi, behøver medlemmer af husstanden, der er sat selvstændigt i skat, ikke at medregnes ved beregning af husstandsindkomsten, men hvordan vil det virke i praksis? Vil det sige, at i familier med en 3-4 mindreårige børn og 1 eller 2 voksne, der har indtægter og bliver sat selvstændigt i skat, bliver disses indtægter lagt sammen med familieforsørgerens, og bliver dette så betragtet som husstandsindkomsten? Eller vil man under alle omstændigheder skrælle dem fra? Jeg er ikke i stand til at finde ud af det på grundlag af det, der her foreligger, og derfor ser jeg med en vis skepsis på disse bestemmelser. Jeg synes ikke, man har ramt det helt rigtige. Efter min opfattelse burde man have ventet med at indføre sådanne kriterier i lovgivningen, indtil der var gjort rede for ikke alene fortolkningen af disse bestemmelser, men også den fuldstændige virkning heraf. Jeg kan som sagt ikke se, hvordan bestemmelserne vil virke; jeg er skeptisk over for dette forhold, og jeg er endnu ikke klar over, om mine meningsfæller og jeg vil stemme imod de paragraffer, det her drejer sig om; det vil afhænge af de besvarelser, jeg måtte få.

Vi har den opfattelse, at hvis det forslag om boligbyggeri, der ligger på tingets bord, gennemføres i den skikkelse, det vil få efter de foreslåede ændringer, vil der ikke blive byggeri nok. Derfor har vi stillet visse ændringsforslag.

Vi har foreslået, at § 20 ændres således, at den skala, der findes her, hvorefter der kan ydes statslån til 4 500 lejligheder i 1959-60 med en aftrapning i løbet af 3 år ned til 3 000 i 1962-63 og følgende år, udgår, og at man i stedet for fastsætter, at der kan ydes statslån til det samme antal lejligheder i hele perioden. Vi mener ikke, at 4 500 er tilstrækkeligt, og derfor har vi foreslået, at antallet af lejligheder skal være 10 000 årlig. Vi mener, at disse lej-

ligheder bør udgøre en væsentlig bestanddel af det byggeri, der skal foregå, og at det årlige boligbyggeri bør være på 25 000 lejligheder for at dække behovet. Det er klart, at når de store årgange nu kommer til, vil behovet blive større, men for den periode, det her drejer sig om, skulle det være forsvarligt at holde sig til 25 000 lejligheder, og derfor foreslår vi, at såfremt der ikke skulle blive bygget boliger nok uden statslån eller under de forskellige låneformer, bemyndiges ministeren til at yde statslån til flere boliger, således at den årlige produktion kommer op på 25 000.

Jeg behøver ikke her at komme med en motivering for, hvorfor vi foretrækker statslån fremfor de private finansieringsformer; men vi gør det, fordi det er en lempeligere og bedre form, og fordi man herigennem har mulighed for at holde omkostningerne nede på et passende niveau. Det er klart, at der trods en sådan foranstaltning alligevel vil blive stillet store krav til dem, der ønsker at få en lejlighed i et boligforeningsbyggeri. Det har jo vist sig, at det volder besvær at få lejlighederne lejet ud til personer med stor familie, al den stund de ikke er i stand til at fremskaffe indskudsbeløbet. Det siger sig selv, at hvis man på toppen af huslejen skal lægge forrentning og afdrag af et indskud, man har lånt, kommer man op på en så stor leje, at en familieforsørger med en beskedent indkomst, stor familiebyrde og usikre beskæftigelsesforhold ikke kan indlade sig på at overtage en sådan lejlighed. Derfor foreslår vi, at lånegrænsen sættes op fra 94 til 97 pct. Dette forslag har vi stillet til såvel § 11 som § 21 under ændringsforslagene nr. 1 og 3.

Vi har endvidere i vort ændringsforslag nr. 4 foreslået, at der til erstatningsbyggeri ved sanering skal ydes lån til 3 000 boliger årlig i stedet for 1 500. Jeg har været inde på disse spørgsmål ved første behandling og gjort opmærksom på, at vi mente, at antallet var for ringe.

Dernæst har vi stillet ændringsforslag nr. 6 til § 60 om ændring af m²-tilskuddet. Der er som bekendt en reguleringsbestemmelse i den gældende lov, som dog ikke tillader en forhøjelse af m²-tilskuddet, men nok en nedsættelse; derved er vi kommet i den situation, at vi ikke fik den forhøjelse